

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

1. De Euangelio Dominicæ: De promissione Spiritus sncti, eiusq[ue] officijs. Ioan. 16.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

etiam corpori tuo, si strenuè se in hac
vita diuino eius impenderit obsequio,
rectæque rationis obsecundarit impe-
tio, in communi resurrectione iusto-
rum conferre dotes gloriosi corporis,
peculiaresque omnium sensuum oble-
stationes; & quidem eximias, exa-
mussim meritis tuis responsuras. Et
quàm auidè cupiat, vt carnem tuam
cum vitijs & concupiscentijs virilius
crucifigendo, plura & grauiora amore
eius faciendo, & tolerando sublimio-
rem corporis quoque gloriam prome-
rearis. Quid intuitu huius gloriæ ni-
mis laboriosum, durum, asperumve
videri posset, nisi amor proprius oeu-
los mentis excœcaret? Gratitude, fer-
uor corpus mortificandi, multum a-
more Dei laborandi.

4. Heb-
dom.
post
Pascha.
I.

Dominica I V. post Pascha.

*De promissione Spiritus sancti, eius-
que officijs.*

Vado ad eum qui misit me. Ioan. 16.

I. **E**Xpende, quàm paternè Christus
discipulos suos tristes ex prædi-
catio-

atione sui ab ijs discessus, mox q̄ pre-
uidens passione sua magis etiam con-
tristandos consoletur, atque in spem
erigat gloriosæ resurrectionis secum
olim participandæ, & copiosæ gratiæ
Spiritus sancti, quâ potiri eos posse
negat, nisi ipse corporalem suam præ-
sentiam & consolationem sensibilem
quam inde hauriebant, ijs subtrahat.

Quanto ergo studio cor tuum ab o-
mni inordinata affectione erga crea-
turas erit mundandum, omni que ter-
renâ consolatione euacuandum, si v-
beri Spiritus sancti gratiâ, & pretioso
diuinæ consolationis balsamo speras
replendum. Fuga terrenarum conso-
lationum, mortificatio strenua omni-
um inordinatarum affectionum.

II. *Et cum venerit ille arguet mundum
de peccato, de iustitia, & de iudicio* Con-
sidera quomodo Spiritus sanctus hæc
tria per Apostolos præstiterit, 1. de
peccato arguendo mundum, quod nõ
crediderit in eum, sine quo nulla sa-
lus speranda, cum non sit aliud nomē
sub cælo, in quo nos oporteat saluos
fieri. 2. De iustitia, efficacibus ratio-
nibus ostendendo Christum, qui velut

Act. 17. 4.

centem, quia à Patre receptus est in cœlum; nec esse veram iustitiam ullam, nisi per Christum verum Redemptorem mundi. 3. De iudicio, convincendo mundum esse inexcusabilē, si se à diabolo iam iudicato, & ligato vinci sinat, simulq; ostendendo Christum esse iudicem viuorum & mortuorum. Quomodo item similia præster in cordibus iustorum, 1. Summum odium peccati omnis ijs ingenerando, 2. Magnum desiderium omnis innocentia, iustitię & sanctitatis instillādo. 3. Crebram seriamq; futuri iudicij memoriam ingerendo, insuper feruentē hæc eadem alijs verbo & exemplo inculcandi zelum inspirando. Si similes Spiritus sancti inspirationes sentis, reuerēter excipe, & sollicitè cooperare, ne cōtristes Spiritū S. Dei, in quo signatus es, à quo tam suaviter & efficaciter inuitaris, & traheris ad culmē perfectionis, atque vt alios tecum trahat, impelleris. Gratitude, zelus proficiendi in omni perfectione, aliosq; in eadem promouendi.

III. *Adhuc multa habeo dicere vobis, sed non potestis portare modò.* Quanta benignitas Saluatoris, tam benignè discipulo-

pulorum imbecillitati condescenden-
tis, non supra vires monitis & præ-
ceptis eos onerantis, insuper iugem
Spiritus sancti directionem in omni-
bus ijs promittentis! O quàm verè
dixit: *Iugum meum suauè est, & onus* *Matt. II.*
meum leue! Quàm suauè & facilè a-
manti, seruire tam suauì & misericor-
di Domino! quam durum & intole-
rabile seruire mundo, carni, diabolo?
Quis sapiens, & intelliget hæc? *Psal. 106.*

De potentia Dei.

II.

I. **E**Xpende magnitudinem poten-
tiæ Dei secundum quatuor di-
mensiones, 1. Quàm lata seu immen-
sa sit, quàm potest facere quicquid non
implicat contradictionem, quicquid
possibile est; & consequenter plures.
& perfectiores creaturas, imò mun-
dos absque determinato numero in
infinitum: & circa res creatas facere
potest, quicquid libuerit, cū eius velle
sit posse. 2. Quàm longa sit, durans ab
æterno in æternum, indefectibilis.
3. Quàm sublimis, seu infinitè perfe-
cta, quàm ex se omnia potest, absque
vlllo labore, absque vlllo adminiculo.
Z 6 4. Quàm